

plačnujejo po 5 fl davka in v velikem posestvu českem v 6 skupinah namesto v enej. Zato ni mogoče, da bi kedaj celo česko plemstvo zastopali sami nemški liberalci No, in zavoljo tega je gotovo, da ne pridejo nikdar več Herbstovci in Rechbauerji in Hammer-ambossi in Foreggerji na konja! Hvala Bogu, sčasoma se uredi vse lepo v Avstriji, kakor to zahteva pravica in resnica. — Cesar imajo na Dunaji imenitne goste. Bili so tam kralji srbski, greški in saksonski. Cesarjevič Rudolf se je pa vrnil v zlato Prago. Ovo mesto dobilo je novega župana, dr. Črnija. Mož je čvrst Slovan in je pred e. k. namestnikom to tudi povdarjal rekoč, da je Praga slovansko mesto, ki pa pod njegovim županstvom hoče tudi Nemcem hiti pravično ter vseskozi napredovati. — FZM. Marojčić je nevarno zbolel. — Kranjski deželni zbor z nemčursko večino po milosti Vestenekovej je skončan. Poprej še pa je nemčurska večina se šopirila, kolikor mogoče. Sklenola je tudi neumne velike ali glavne občine, kojih vsaka bi morala šteti najmanj 2500 ljudi. To je osobito za gorato deželo kranjsko prava neumnost. No, Slovenci bodo drugo leto jo uže vedeli odpraviti. Dobro, da je tega zbora enkrat konec. — Ogerski državni zbor je začel svojo delo. Judom poslanci niso nič prav prijazni in vse prebivalstvo je nekoliko razburjeno zoper judovske ljudi. — Hrvatski sabor v Zagrebu tudi zboruje; narodni poslanci so hudi na magjaronstvo in poslanec Starčević je hrvatsko vlado imenoval: tolovajsko gnezdo, ker z Magjari drži. — Zeleznica od Zenice v Sarajevo je dodelana in se tam uže vozi jako vrlo iz glavnega mesta do Broda. — V planinah proti Heregovini nahaja se več vstaskih čet.

Vnanje države. Pruski Nemci imajo sedaj hudo volilno prasko, liberalci si prizadevajo na vse kriplje vplezati do večine pa se jim brščas ne posreči. — Francozi nameravajo v zbornici poslancev sprožiti novo preuredbo sodnistva. Zavoljo Egipta pogajajo se z Angleži; tem so voljni pustiti deželo, ako Francozi smejo za vselej pograbit Tunis. — Italijani imajo tudi volitve pa katoličani ne pojdejo volit. Ministri obračajo plajšče svoje politike varčno po vetru. Uvidevši, da jim Avstrija in Nemčija ne zaupate, bližajo se zopet Francozom, Rusom in Angležem, morebiti se vendar še posreči kakšen kos od turške zapuščine kde ugrabiti. — Črnogorski knez pogaja se s turškim poslanikom zaradi nekih razrptij s sosedi Albani. Otok Kreški pripravlja zopet vstajo zoper turško vlado. — Srbi ne pustijo nobenemu Judu zunaj mest po deželi barantati. — Rumunski kralj pripravlja velike manevre, kojih se udeleži tudi mnogo zunanjih oficirjev ruskih, nemških, avstrijskih, francoskih, angleških in Italijanskih. — Ruski car je na Dunaj

odposlal novega poslanika. Ime mu je knez Lobanov Rostovski. Na južni strani od Kavkava dodelana je veleimnitna železnica iz Poti v Baku, ona veže Črno morje s Hvalinskim, kar veliko pospešuje evropsko kupčijo globoko v Azijo. — V Egiptu so Angleži gospodje in vice-kralj Tefik-paša daje sedaj glavače celej vstaji loviti, obsoditi in obesiti. Do sedaj so bili 3 takšni puntarji obešeni.

Za poduk in kratek čas.

Lakroma.

Pred slovesom od čestitega Dubrovnika naj še omenim neke posebne slovesnosti, ki se je veličastno vršila v mestu dne 2. in 3. februarja. Kakor električna iskra celo kolo držočih se rok strese in vsakdo čuti, da ga je zbodlo nekaj in udarilo, tako zamore edno edino ime užgati in razveseliti Dubrovčana in to ime je: sveti Vlaho — sveti Blaž — santo Biaggio. V sreči in nesreči, v žalosti in radosti se priporoča temu svetniku seljak in mešan, trgovec in rokodelec, mornar in ratar. Sv. Blaž je že od davna naj mogočnejši varuh Dubrovniškega grada. Gorečnost in vnetost za njegovo češčenje se je sicer že prav močno ohladila, vendar še iskra slavljenja dovolj vidno tleje, česar sem do mere sam se osvedočil.

Cerkva sv. Blaža je bila že na predvečer, da tako rečem, v najlepši zeleni vrt spremenjena, v katerem je klečalo in molilo obilo pobožnih meščanov in okoličanov. Po večernicah je neki dominikanec v navdušenem in zrnatem govoru pripravljaj ljudstvo za prihodnji praznik.

V pondeljek 3. februarja je prihrulo od vseh vetrov brezštevna vernikov v narodni obleki, ki se je lesketala v vsakovrstnih, pisanih barvah. Ob desetih je nastopila nedogledna procesija svojo pot po mično ozaljšanih in krasno razsvetljenih ulicah.

Duhovniki so nosili svetnikove ostanke, vkovane v srebro in zlato ter so jih dajali na desno in levo poljubovati klečečemu ljudstvu. Svečanosti so se udeleževali uradniki, profesorji, častniki in razna društva s svojimi prelepimi zastavami.

Na to je služil slovesno sv. mešo milostni škof Dr. Zafroni, obdan od mnogobrojne asistenece. Po cerkvenem opravilu se je narod radoval pri godbi na prostem: igraje tombolo in plesaje kolo.

Ta svetkovina je ohranila še nekaj starega patriarhalnega, srečnega življenja. Tudi pri gostoljubnih in priljubljenih očetih frančiškanih smo bili danes posebno židane volje, da mi ta dan neče tako naglo iz spomina zginiti.

Dubrovnik je torej ogledan in opisan; le bližnji, rajski otok Lokrum ali Lakroma me še

miče in vabi v svoje zelene gaje. Kdor obiše Dubrovnik, naj ne zabi tega koščeka zemlje, ki se je menda od paradiza odtrgal in semkaj pripeljal.

Ker se mi je povedalo, da treba pri mestnem uradu dovoljenja prositi za obisk otočiča, hitim v vtorek popoldne tje, a tukaj mi reko, da se moram oglasiti pri marini; pa marinerji me hote nazaj poslati na magistrat, vendar mesto tje, podam se ravnim potom k luki sv. Ivana, kder me takoj ogovori starikast mož rekoč, želišli brate na Lakromo? Dakako. Onda pa stopi sem le v ladjico in mirno sedi.

Hotel bi prijatelj! odvrnem, a tvoja majhna barkica in ta veter na morji, mi ne ugajata. Sedi sem, drugo pa meni prepusti, rekel je na to dedec tako zaupljivo in neustrašeno, kakor bi imel oblast, morju in vetrovom zapovedati. Veslaril je res vrlo dobro, in v pol uri sva se prizibala do čednega nasipa, ki sprejema potnike iz čolnov na suho.

Med vožjo mi je poštenu brodar marsičesa zaupal iz svojega mornaskega življenja. Dokler je še bil mlaji, obiskoval je na ladjah-jadralkah in parnicah daljne, tuje dežele p. Azijo, Afriko in Ameriko.

Pa odkar se je pred 20 leti v Črnem morji razbila ladja, da so vsi tovariši utonili in je dobri Bog le njega rešil, da se pokori za svoje težke grehe, popustil je nevarno življenje, ter si kupil ta le čolnič, da ribari in prevožava ljudi za pičel dar. Ko deseževa obrežje, ostané on v čolnu, ki mu je hiša in delevnica, da si zakrpa hlače, pošije jadra in zaplete mreže, jaz pak stopim po Lakromi, ki je bila lepa, kakor bi bila ravnokar iz morja pririla.

Lokrum, vedno zeleni otočič, je bil lastnima nadvojvode Maksa, prenesrečnega cesarja Mehikanskega. Rad je semkaj zahajal, da se odtegne posvetnemu hrupu in trušu. Duhovit, kakor je bil, in vnet za vse lepo, zložil je več mičnih pesem, a naj lepše so, pravijo, one, v kterih opeva svoj Lokrum.

Oktobra 1. 1878 je kupil princ Rudolf ta dragoceni biser Adrijanskega morja. Na severni strani najdeš trdnjavo ali fortezzo „Lacromo“, na južno-izhodni pa dolgo palačo v sredi eve-točih rož in zelenih dreves.

Čuvar mi je razkazal notranje prostore, ki so še vsi tako vredjeni, kakor so bili za časa, ko sta ondi bivala v sladki sreči nadvojvoda Maks in jegova supruga Šarlota. Ko me je zvesti strežaj pripeljal do okna, skozi katero je najlepši razgled po divnem otoku in na nedozirno Adrijo, in pri katerem je jegov svitli gospod naj rajši počival, prikradla se mu je debela solza v oko in je kanila čez blede-žalostni obraz na mehka tla. Veseli in zajedno bridki spomini so prevladali sicer krepkega možaka.

(Konec prih.)

Smešnica 41. Drzen komijček sreča kmetico, ki mleko v mesto nese, in jo pozdravi: dobro jutro, oslovska mati! Kmetica se mu pa odreže: Bog daj, moj sinko!

Razne stvari.

(Svitli cesar) so požarne straži v Brezicah darovali 100 fl.

(Za Tirolsko in Koroško) je darovala cesarica 2000 fl.; štajerska hranilnica 10.000 fl. in mesto Maribor 300 fl.

(Služba notarja) v Šoštanji je zopet razpisana. Notar mora vedeti dobro slovenski, govoriti in pisati.

(Oropal) na stezi iz Laškega v Podvrh je viničar Fr. Pajk fanta Razboršekovega, ko je po tabak hodil. Vzel mu je 45 fl. Roparja imajo uže pod ključem.

(Ubil) je v Podvincih pri Ptuji hlapec svojega gospodarja Vojska.

(Nesreče.) V Kuharovcih je na komni zgorela 4letna deklica Grličina, v Makolah je pogorel Štefan Vozička; v Ljubni je 6leten deček v vodo pal in utonil.

(Morivec Schönwetterjeve rodbine) v Samarkovi bil je Ludvik Havranek, tisti nesrečnik, ki je lani v Senarskem svojo mater zaklal, a zavoljo blaznosti bil v norišnici v Feldhofu pri Gradci zaprt. Tukaj je všel in se maščeval nad Schönwetterjem, ker je l. 1869 tega žena neko posestvo dobila, katero je on hotel podedovati. Havranek je 39 let star. Bil je ženijski vojak. Na prvi hip ni videti, da bi norljav bil. Lasi ima rujave in kratko pristrižene.

(V Lobnico) je prišel izpuščeni kaznovanec Jakob Eisenhut, se delal kakor da bi davkovski „eksekutor“ bil in je pri nekaterih kmetih pobral 150 gold. Goljuša so zopet zaprli.

(V Stonjskem) pri sv. Marku je umrla tudi dekla Apolonija Janžekovič, ker je strupene gobe jedla.

(„Celjanka“) je opsovala velezaslužnega kaplana č. g. Jož. Žičkarja, ki je prisiljen bil svojo čast sodnijski braniti. Sicer pa je grdo in sramotno za vsakega mešnika, kateri je v tem freimaurerskem lističi — pohvaljen!

(Nemčurska jeza) v Ormoži je djala dopisnico na pošto, naj bi se odpravila č. g. župnik Sporn in g. dr. Geršak, notar, če ne, bode mesto vžgano. Sodnija išče pisatelja nemčurja.

(Novi slovenski regiment štev. 87.) bode v Celji sestavljen, štab vendar pride v Gradec in obrist mu je H. Scheuch.

(Novo rojeno dete) nekam zapravila je mlinarica Kokol v Ormoži pa pri sodnji neče ničesar obstati,